

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

TWEEDE LES.

KRACHTEN UIT HET ONBEKENDE.

(Kosmische tendensen.)

Iemand, die zich de moeite getroost om de hele wereld te overzien, ontdekt dat er perioden zijn dat bijna de hele wereld in oproer is; dat er overal oorlog is. Dan zijn er weer perioden dat het overal erg dorps is. Er zijn ook perioden dat alle mensen buitengewoon fanatiek en religieus zijn. En er zijn perioden waarin de mens sterk magisch georiënteerd is. Kortom, er zijn vaste perioden aan te wijzen waarin bepaalde ontwikkelingen plaatsvinden en in grote lijnen - niet in details - herhalen die ontwikkelingen zich.

Als wij proberen de krachten te overzien waardoor dit veroorzaakt zou kunnen worden, dan denken wij in de eerste plaats natuurlijk aan de zon en de planeten. Het blijkt dan dat die er ook wel iets toe bijdragen. Zo'n lange periode komt over het algemeen uit de ruimte. Ergens in het onbekende zijn krachten bezig. Wat ze doen en wat ze zijn, weten we niet. Die krachten bereiken de aarde. We merken het niet, wanneer wij op aarde leven en opeens begint er iets in de reactie van de mens te veranderen. De werkelijkheid schijnt plotseling een ander aangezicht te krijgen.

Er zijn een aantal cycli die wij ongeveer wel kennen. Men zegt: ca 24000 jaar is de cyclus waarin alles weer opnieuw kan beginnen. Dat is ergens wel waar. We gaan dan uit van het stelsel van de horoscoop: we doorlopen de hele Dierenriem en beginnen opnieuw.

Er zijn echter perioden te vinden met tussenpozen van 312 jaar, van ongeveer 726 jaar, 1500 en zoveel jaar, bijna 2200 jaar waarin die veranderingen met regelmaat optreden. Wat zijn de krachten die daarbij betrokken zijn?

Wij hebben te maken met grote stralingen uit de kern van het Melkwegstelsel. Dit zijn stralingen, die worden veroorzaakt door partikels met een grote versnelling. Het zijn niet de bekende alfa-, beta-, en gammastralingen. Het zijn stralingen van zeer kleine partikels, die hoofdzakelijk worden gebruikt voor de opbouw van protonen. Wanneer zo'n proton uiteenvalt (dat gebeurt nl. onder de enorme spanning van b.v. een exploderende ster), verdwijnen die deeltjes met een enorme versnelling en wat meer is, omdat ze zo klein zijn kennen ze ook geen afremming. Als een normale gammastraling door de ruimte gaat en ze komt in een kosmische stofwolk terecht, dan wordt ze afgeremd. Dit gebeurt met die kleine partikels practisch niet. Ze worden iets verzwakt, maar worden niet geremd.

Deze partikels komen bij de aarde en komen terecht in de aardatmosfeer. Ook daar worden ze niet geremd, maar toch ondergaan ze steeds meer

botsingen en veroorzaken daardoor een zeer geringe, maar soms toch wel belangrijke verandering, hoofdzakelijk in de lichtere gassen, dus in de bovenlaag van de atmosfeer. Hierdoor ontstaat een andere doorlaatbaarheid van een deel van de zonnestraling. Gelijkijdig dringen ze door tot de aarde en beroeren daar alles wat leeft. Aan al het levende wordt hierdoor een stimulans gegeven en een bestaand evenwicht kan worden verstoord.

De verstoring van evenwicht is niet altijd het verstoren van vrede. Er kan een evenwicht van oorlog zijn. Indien dit evenwicht wordt verstoord, ontstaat er een werking die in de richting van vrede gaat. Een voorbeeld: We kunnen een zeer materialistische ontwikkeling hebben die in evenwicht is. Nu komt een dergelijke straling en de mensen beginnen zich tegen dit materialisme te verzetten. We krijgen dus als vanzelf een tendens tot vergeestelijking bij de mensen.

Die stralingen komen in verschillende golven op de wereld af. De kleinste golf die wij kennen duurt ongeveer 122 jaar. U zult zeggen: Hoe komt het dat ze zo regelmatig komen? In de kern van het Melkwegstelsel zijn enorm veel sterren die veel groter en veel heter zijn; en dat wil zeggen, dat ze elkaar meer beïnvloeden. Hierdoor kunnen er verschijnselen van sterren ontstaan, die grote gasmassa's afscheiden. Het kan zijn dat bepaalde sterren nova worden. Het kan ook zijn dat sterren, die tijdelijk dormant zijn (weinig uitstraling hebben) door de beroering met andere sterren opeens van vorm veranderen. Wij zien b.v. een rode reus plotseling tot een zeer briljante kleine ster worden. Maar daarbij vindt een omzetting plaats in praktisch de gehele materie van die ster.

Dat die regelmaat zo is, wil niet zeggen dat ze zo zal blijven. Die deeltjes hebben tijd nodig om deze kant uit te komen; een heel groot aantal lichtjaren. Dit betekent dat men van tevoren kan overzien wat er aankomt.

Deze tendensen worden vanuit de geest gezien. Er wordt rekening mee gehouden en we weten ongeveer wat er gaat gebeuren. Voor de aarde is dat veel moeilijker, want als er iets verandert, dan verandert het overal tegelijk. Je ziet het eigenlijk niet. Niet alleen u bent gestimuleerd, maar ook uw hondje, uw katje, uw buurman, de bomen, het gras etc. U ontdekt in die periode dat u veel onrustiger bent dan normaal. Gelukkig zijn die golven niet allemaal even langdurig en even sterk. Als wij te maken hebben met deze invloed uit het onbekende, dan heeft ze gemiddeld een werkzame duur van maximaal 50 jaar. Er zijn maar enkele stralingen die langer werken. De gevolgen ervan duren natuurlijk veel langer, maar de eigenlijke invloed omspannt ongeveer 50 jaar.

De kortste invloed van deze aard die wij kennen is een invloed, die in haar stoffelijke geaardheid ongeveer 48 uur omvat. Maar dat zijn veel kleinere invloeden, omdat de inwerking van de straling waarover ik het nu heb cumulatief is. Hoe langer de straling in dit deel van de ruimte komt waarin de zon zich met haar stelsel beweegt (circa 19 km per seconde) en hoe meer wij daardoor worden getroffen, hoe sterker de veranderingen zijn in de atmosfeer van de bovenste lagen. Hoe groter de veranderde gevoeligheid voor straling van de zon, hoe meer beïnvloeding van het eigen magnetisch veld van de aarde (dat is namelijk een reactie die ook daarmee samenhangt), hoe langduriger ook de invloed is op levende wezens. En hoe langduriger die invloed is, des te meer het gedrag daardoor wordt beïnvloed. Wij hebben hier te maken met zuiver materiële energietendensen die regelmatig voorkomen.

Als u hierdoor wordt beroerd, kunt u er nooit helemaal door veranderen. Uw karakter zal niet veranderen, maar bepaalde delen in uw karakter zullen worden gestimuleerd. Eigenschappen, die tot nu toe sliepen, worden plotseling wakker. Het is mogelijk, dat er onder zo'n invloed opeens bepaal-

de ziekten, die lange tijd onderdrukt zijn geweest, gaan uitbreken. Het is ook mogelijk dat een ziekte, die schijnbaar chronisch was, in die periode plotseling verdwijnt. Want wij hebben te maken met een verandering en dat wil zeggen dat nieuwe evenwichten tot stand komen, ook in uw eigen lichaam.

Voor de geest betekent het dat ze op totaal nieuwe manier begint te ervaren, ook uw eigen geest. Want u heeft nu wel een lichaam, maar daar zit een geest in of liever: hij zit er ten dele in en hangt er ten dele om heen, want hij zit ook in uw aura. Een vriend van mij heeft eens een vergelijking gebruikt: "Denk aan de stof als een spons. Denk aan de geest als water en denk aan het leven als het verwarmen van de spons met het opgezogen water; er ontstaat waterdamp omheen." Ongeveer juist is het beeld wel, ofschoon wat onbeholpen.

Doordat u ook in uw uitstraling verandert, zult u uw relatie met de wereld veranderen. Een heel eenvoudig voorbeeld: Er zijn mensen, die een grote gevoeligheid hebben voor wat er komt. Dat zijn degenen die altijd op het laatste moment vertrekken en nog net de tram halen, die net even een beetje meer gas geven en daardoor een verkeerslicht dat ze niet konden zien nog net op groen halen. Dat soort dingen. Wanneer nu zo'n invloed komt, gaan deze mensen nu te vroeg of te laat reageren. Dezelfde mens, die een hele tijd alleen maar groen licht heeft gehad en steeds de tram heeft kunnen halen, komt nu steeds òf op het ogenblik dat er nog niets is òf hij komt plotseling voor rood licht te staan. Dat "op het nippertje zijn" is ineens weg. Dat gaat zo met heel veel dingen.

Zo gaat het b.v. ook met uw herinneringsvermogen. Er zijn tijden dat je precies op het juiste moment alle gegeven uit de hersenen kunt putten. Dan weet je alles wat je op dat moment moet weten. Je hebt tijden dat je van tevoren loopt te denken over iets en dat het later pas wordt gezegd. Maar er zijn ook tijden dat je pas later bedenkt wat je had moeten zeggen of had moeten doen, of dat je een voorwerp dat je zocht pas kunt vinden, als je het niet meer nodig hebt. Deze verschuivingen kunnen erg belangrijk zijn. Ze vormen mede een van de achtergronden van uw werkelijkheid, omdat hierdoor de verschuivingen van noodlot, die wij zo vaak zien, mede worden verklaard.

Maar we staan niet alleen te kijken naar een wat explosief Melkwegstelsel. Er zijn grote krachtgolven (magnetische stormen) die door de ruimte gaan. Ook die veranderen potentialen. Maar die potentialen - en dat is het gekke - zijn niet alleen maar magnetisch.

Wanneer een magnetische storm in de buurt van de zon komt, dan zal ze daardoor worden geactiveerd, maar gelijktijdig zullen meteoren en meteorieten, die zich in die omgeving bevinden, versnellen en een grotere doorslagkracht krijgen. Wij zien daarnaast dat bepaalde materialen - vooral de zware metalen - hun eigenschappen wijzigen. Als wij b.v. strontium bekijken, dan zien wij een toename van verval; de eigen stralingsactiviteit van het radio-actieve element strontium neemt toe. Dat is niet zo erg opvallend. Het zijn versnellingen, die aangenomen op 300 per minuut (dit is heel willekeurig gesteld, het heeft niets met de feiten te maken) misschien een versnelling of een vertraging met 10 geven. Dat kent men dan toe aan de toestand van het materiaal, maar in feite is de kwaliteit veranderd.

Nu zitten er in de aarde toevallig veel van die elementen (ook van zware metalen; dat gaat zelfs al van nikkel af) die gaan reageren. Als die reactie in de aarde optreedt, dan verandert er o.m. ook iets in de aardtemperatuur. Er verandert daardoor iets in de plantengroei, in het klimaat. De luchtcirculatie kan zich aanmerkelijk wijzigen. Wij zien vaak dat stromingen in de oceanen zich betrekkelijk abrupt binnen korte tijd wijzigen. Als u zich alleen al realiseert wat de warme golfstroom doet in dit gedeelte van West-Europa, dan kunt u begrijpen dat een afwijking van de golfstroom met maar 100 zeemijl een tamelijk grote klimatologische verandering kan gaan betekenen voor uw land. Die dingen gebeuren. En wanneer ze

gebeurd zijn, speelt het zich meestal af in een periode van ongeveer 4 tot 7 jaar; namelijk de tijd waarin een dergelijke magnetische beïnvloeding opkomt, haar werking vertoont tot het ogenblik dat het normale evenwicht van de magnetische structuur weer herwonnen is. Ook dat heeft invloed.

Het klinkt misschien erg vreemd, maar als de gemiddelde temperatuur één graad stijgt, dan merk je daar als mens schijnbaar niets van. Maar het heeft invloed op de levensprocessen, op sneeuwval, regenval, dus neerslag. Het heeft invloed op de al dan niet te vormen ijsbergen en morenes. Uw wereld wordt beïnvloed door nog niet bewust door de mens gekende krachten uit het onbekende. Ook de geest draagt het hare daartoe bij.

Er zijn een aantal centra van grote geestelijke activiteit, die wij plegen aan te spreken als persoonlijkheden. We zeggen dan: dat zijn de Heren van dit of dat, omdat ten aanzien van onze persoonlijkheid het erop lijkt, of wij hier met een vergelijkbare persoonlijkheid te maken hebben. Of dat in de praktijk ook zo is, weten wij eigenlijk niet.

Als wij te maken hebben met de Heren van Kracht, dan weten wij dat de toename en afname van bepaalde geestelijke energieën daaraan ligt. Er kan een toename zijn van levenskracht. Maar als de levenskracht toeneemt, dan betekent dat ook dat de neiging tot uiting of tot verwezenlijking van gedachten groter wordt. Een mens zal bij een grote toevloed van energie (levenskracht) sneller geneigd zijn om zijn gedachten in daden om te zetten en minder geneigd om bespiegelend, dus innerlijk daarmee bezig te zijn.

Als één van de Heren van Kracht levenskracht uitzendt en de aarde wordt daardoor getroffen (gemiddeld een periode van 7 tot 14 dagen, het komt nogal veel voor dat dergelijke pulsen er zijn), dan zeggen we: Hier zullen de mensen plotseling minder overlegd gaan handelen. Dat kan niet anders. Niemand merkt het van zichzelf. Want je merkt zelf niet dat je reactie anders is geworden, maar ondertussen gebeurt er veel.

Eén van de andere Heren geeft een vorm van psychische kracht af. Het is dan mogelijk, dat juist in de periode dat die kracht op aarde komt zeer veel mensen opeens gaan dromen en telepathisch gaan reageren; dat er meer verschijnselen van telekinese voorkomen. We zien allerlei paranormale eigenschappen van de mens sterker werken. Ben je helderziend, dan ontdek je dat de aura van een mens a.h.w. voller schijnt te worden. Het is net, of ze wat dichter van kleur is en gelijktijdig iets verder van het lichaam af uitstraalt.

De derde Heer van Kracht heeft eveneens een uitstraling die grote veranderingen tot stand kan brengen. Wij zouden dit mentale kracht kunnen noemen. Het is een wat onvolledige benaming, omdat het namelijk het bewustzijnsproces sterk beïnvloedt. Wanneer u onder sterke invloed van deze kracht verkeert, dan zult u b.v. sneller lezen en beter onthouden wat u heeft gelezen.

U zult iets zien en u later kunnen herinneren wat u heeft gezien. Het gaat de kant uit van beperkte eidetische registratie van al het waargenomene. In deze periode zullen wij verder zien dat het herinnerings- en reactievermogen van de mens toeneemt. Hij combineert en associeert veel sneller en zal dus sneller overlegd kunnen handelen. Hij zal daarnaast de zaak vaak beter doorzien.

Wanneer deze mentale straling de aarde beroert, is er een neiging tot synthese: de samenvoeging van schijnbaar niet bijeenbehorende waarden, zodat daaruit nieuwe conclusies mogelijk zijn. Dit kan op zichzelf al heel belangrijk zijn.

De Heren der Stralen.

De Heren der Stralen worden meestal met kleuren aangegeven. Wij kunnen ze ook met nummers aanduiden. Het enig belangrijke is dat de Heren der Stralen in feite alleen inspelen op degenen die met hen harmonisch zijn, degenen die in een bepaalde ontwikkelingsgang verkeren waardoor ze onder zo'n straal en de hoofdtendens daarvan vallen.

Al wat ik tot nu toe heb genoemd (dus de Heren van Kracht) beïnvloeden de gehele wereld. Alles: een kikvors, een amoebe, een grashalm, een mens, een dier enz. enz. Alle leven tot zelfs elementalen die aan de aarde gebonden zijn worden hierdoor beïnvloed. De Heren der Stralen beïnvloeden alleen bepaalde groepen van mensen; alleen degenen die onder een bepaalde straal vallen.

Van de Heren der Stralen kunnen wij zeggen dat zij degenen, die een bepaalde geestelijke grondtendens hebben, door hun kracht sterk kunnen stimuleren. Er zijn stralen waarop wij allemaal wel reageren.

Als wij de 7e straal hebben, die ook wel het witte licht wordt genoemd, dan hebben wij een invloed die alle mensen wel aanspreekt, maar waardoor alleen degenen die tot de 7e straal behoren plotseling buitengewone kwaliteiten en gaven ontwikkelen, omdat ze tijdelijk in een eenheid worden opgenomen. Er ontstaat een soort bovenlaag van beseffen en denken van allen die tot die straal behoren. Elk lid daarvan is zich diep in zichzelf - en niet redelijk - bewust van de gehele inhoud van al die anderen. Dit geldt ook voor alle andere stralen.

Ook deze stralen komen regelmatig voor. Hun werking is nogal verschillend. Er zijn perioden dat er twee of drie dagen wit licht is. Er zijn ook perioden dat er 14 dagen wit licht is. Er zijn tijden dat er 3 maanden het z.g. rode licht (3e straal) is. Het kan ook zijn dat het een kwestie is van een paar uren. Hier hebben we dus niet te maken met een regelmaat die in tijd is af te meten. Ze is alleen af te meten in bepaalde geestelijke waarden en dan moet je ze uitdrukken in harmonie. Misschien kan deze vergelijking verduidelijken:

Als ik een melodie componeer, dan zullen verschillende tonen op verschillende hoogte geproduceerd een verschillende tijdsduur moeten worden aangehouden, omdat daarmee het patroon (de melodie) ontstaat. Als we de Heren der Stralen nu bezig zien, dan moeten we denken aan een melodie die ze spelen. Soms zijn ze gelijktijdig actief. Soms is er één actief. Soms ineens allemaal. Dat wijzigt zich voortdurend. De aarde ondergaat deze melodie en iedereen wordt gestimuleerd door een bepaalde toon. Denkt u aan het glas dat kapot wordt gezonden, als een bepaalde toon (de hoge G) wordt gezongen. Een soortgelijke trilling beroert u. U gaat er wel niet aan kapot, maar uw situatie verandert omdat u in die vibratie mee gaat reageren.

Als wij nu te maken hebben met één kleur, dan is dat niet zo erg. Er zijn mensen (een bepaalde groep mensen) die dan gestimuleerd zijn en actiever worden, meer bereiken. Maar stel, dat er verscheidene stralen gelijktijdig actief zijn, dan kan dat melodisch verantwoord zijn, maar voor de mensen op aarde is het een dissonant. Dat betekent, dat de mensen innerlijk worden geconfronteerd met waarden die botsen. Er zijn dingen die ze opeens niet meer kunnen aanvaarden of verdragen. Dat zijn gevaarlijke ogenblikken. Ook hier kun je niet bepalen waar dat vandaan komt. Geestelijk kun je dat wel zien. Je kunt alleen zeggen: die verschijnselen zijn er.

Als je dan de wereld gaat ontleden, dan ontdek je b.v.: nu is er een dissonant tussen blauw en rood (stralen 6 en 3). Dat is een invloed, die heel veel mensen plotseling in oppositie-brengt niet alleen tegen zichzelf maar vaak tegen hun positie, tegen alles wat ze tot nu toe hebben willen opbouwen. Ze zien de zaak opeens anders.

Een aardig voorbeeld daarvan is b.v. de reactie van president Ford op dit ogenblik in Ver. Staten. Deze man ziet opeens tegenstellingen waar die eerst niet waren. Hij komt tot afwijzing van dingen, die hij vroeger - zij het voorzichtig - heeft kunnen accepteren. Hierdoor brengt hij gelijktijdig de evenwichtigheid van zijn eigen positie in het geding en scheidt voor zichzelf grote gevaren. Hij zal zich waarschijnlijk niet meer kunnen doorzetten nu hij weer een paar dingen heeft gedaan "die verkeerd vallen" zegt men dan.

Dat is in Nederland nu ook het geval. Op dit moment - zij het sub rosa - speelt zich een conflict af tussen C.R.M. en bepaalde ministeries. Bovendien

speelt daar nog weer een parlementaire commissie een rol bij. Dat botst. Normalerweise zou daar een compromis uit voortkomen. De kans is heel groot dat het waarschijnlijk - voorlopig nog verborgen voor de openbaarheid - hard tegen hard zal gaan.

Deze invloed loopt af over ongeveer 20 dagen (+ 25 nov. '75). Dan is de botsing voorbij. Er blijft nog wel een blauwe invloed hangen en later is er nog wat rood hier en daar, maar dat is niet ernstig meer. Dit typische dissonantverschijnsel is nu ca 14 dagen aan de gang en duurt nog ongeveer 20 dagen, dus 34 dagen in totaal. In die 34 dagen worden allerlei beslissingen genomen die onredelijk zijn. Men ziet niet in hoe men op die beslissingen kan terugkomen of zou moeten terugkomen, zodat men dingen doorzet waarvan men wel degelijk beseft dat ze voor het eigen "ik" en voor hetgeen men nastreeft gevaarlijk zijn.

Mag ik u wijzen op de verschijnselen die zich op dit moment afspelen? Revolutie en tegenrevolutie in Bangladesh.

Grensgeschillen weder om het doordringen van russische troepen op chinees gebied aan de grens van Rood-China en Rusland.

In Indonesië een conflict binnen de regering en gelijktijdig een conflict tussen Portugal en Indonesië ongeacht de vriendelijke woorden die er worden gesproken.

Een conflict dat zich op dit moment steeds meer gaat manifesteren tussen Israël en de Ver. Staten, maar gelijktijdig - wonderlijk genoeg - tussen Rusland en Egypte. En nu spreek ik niet eens over de conflicten in de verschillende staatjes. Maar als u zich realiseert, dat ook de reacties van de marokkaanse vorst Hassan precies samenvallen met de beslissingen die genomen zijn binnen deze periode, dan zult u zich toch wel gaan afvragen, of het menselijk leven nu wel helemaal door de mens wordt geleid als hij denkt.

Als ik u heb geholpen om deze vraag ook aan uzelf te stellen: waar beslis ikzelf en waar word ik in feite gedreven door zaken die ik niet helemaal ken, soms niet eens kan kennen, dan kunnen we overgaan tot de volgende vraag. Want als er invloeden zijn uit het onbekende, die de reacties op aarde beïnvloeden, dan moet daar altijd iets tegenover staan.

De gehele kosmos is gebouwd op evenwichten, niet op onevenwichten. Als er een invloed is uit het Melkwegstelsel, dan bewerkstelligt die een verandering hier op aarde. Op het ogenblik zit u al enige tijd in zo'n invloed. Het is in feite een revolutionaire invloed, die door de meeste mensen sociaal wordt gezien, maar die hoofdzakelijk mentaal is. Dit gaat gepaard met veranderingen in de aarde zelf. Wat staat daar nu tegenover? Als wij nu zien dat een toename van kracht daar tegenover gaat staan, zodat er plotseling een grotere weerstandsmogelijkheid is in al het levende, dan zeggen we: er wordt een nieuw evenwicht gevonden. Door enerzijds kracht te geven en anderzijds een bestaand evenwicht te verstoren krijgen wij de mogelijkheid een nieuw evenwicht te vormen.

Wanneer één van de Heren van Licht uitstraalt (laten we rood-negatief nemen), dan kunnen we zeggen: nu rood-negatief actief is, moet er wel iets tegenover staan. Kijk ik goed, dan blijkt dat psychische krachten (één van de Heren van Kracht) eveneens actief is. Tegenover de stoffelijke hartstochtelijkheid en onberadenheid die daaruit voortvloeien, staat opeens een verhoogde beseffsmogelijkheid, die net buiten het redelijke om gaat.

Alle krachten die in de kosmos bestaan, werken in een evenwicht. Er zijn altijd paren aanwezig. Er is nooit één kracht die alles beslist. Er is altijd een tweede, geheel verschillende kracht waardoor - kosmisch gezien en niet menselijk gezien - alles toch weer wordt opgevangen.

Als u dit voor uzelf wilt gaan uitwerken, dan zit u als mens natuurlijk met de moeilijkheid van: bij welke straal of kleur hoor ik? Wat zijn mijn reacties op levenskracht, psychische kracht, mentale kracht? Dat alles is niet belangrijk. Belangrijk is namelijk niet dat je weet tot welke invloeden

je behoort, maar dat je weet hoe je op dit moment bent, want dan kun je die verandering constateren. Dan is het steeds nog wel een invloed uit het onbekende, maar het is een invloed die kenbaar is geworden. Er is nu in je plotseling een andere denkwijze of een andere neiging ontstaan. Hierdoor word je trendgevoelig. Want elke invloed, die je ondergaat als een verschuiving van je persoonlijkheid of van bepaalde persoonlijke kwaliteiten, zal zich in de wereld rond je weerspiegelen. Kun je die verschuiving a.h.w. een beetje op een afstand houden, dat je zegt: dat is een beweging, maar ze is niet belangrijk, van belang is dat ik positief vanuit mijn standpunt reageer ondanks die beweging, dan verdwijnt een groot gedeelte van de schijnwerkelijkheid waarin je leeft.

M A Y A.

Invloeden uit het onbekende bepalen het menselijk gedrag. Een groot gedeelte van de gedachten die er rond u zijn, kunnen uw gedrag bepalen. U bent dus in uw gedragingen niet geheel vrij. De wereld kent ontwikkelingen, die niet uit de vrije beslissing of uit de natuurlijke ontwikkeling van stoffelijke waarden ontstaan, maar die door onbekende kosmische invloeden mede worden veroorzaakt.

Als wij doen alsof onze wereld een zekere permanentie bezit en wij ons niet bewust zijn van de voortdurende wisselingen, dan stellen wij iets wat niet bestaat. We handelen alsof wij vandaag beslissingen kunnen nemen, die over honderd jaar nog op dezelfde wijze van kracht zullen zijn. Het resultaat is dat wij een illusie scheppen en dat wij voortdurend bezig zijn met dingen, die eigenlijk overbodig zijn.

Als men b.v. kijkt naar de wegenbouw, dan weet men heel goed dat er wegenplannen worden doorgezet, die niet nodig zijn. Terwijl andere wegen, die werkelijk belangrijk zouden zijn, niet worden aangelegd omdat die nog behoren tot de plannen die men heeft gemaakt. U loopt dus op achter de feiten aan of u probeert voor de feiten uit te lopen, maar dan loopt u meestal de verkeerde kant uit.

Zoals het in de wegenbouw is, zo kan het ook zijn in uw persoonlijk leven. U blijft in het heden verwachtingen uit het verleden manipuleren. Maar de wereld is veranderd, de mensen zijn veranderd en uzelf bent ook veranderd, dus kan het niet meer zo gaan. Wij moeten ons voortdurend weten aan te passen aan elk ogenblik.

Nu zal men zeggen: Moet ik dan om maya te overwinnen pragmaticus of pragmatica worden? Neen. U hoeft zeker niet alleen met de feiten van het ogenblik rekening te houden. U moet rekening houden met de innerlijke waarheid, die u in alle feiten steeds terugzoekt zonder daarom aan te nemen dat de feiten een blijvende betekenis hebben. Niemand krijgt het in zijn hoofd te zeggen: Vandaag regent het, dus moeten wij de eerste honderd jaar regenkleiding vervaardigen. Dat vindt men kolder. Maar er zijn wel mensen die zeggen: Vandaag is er een crisisverschijnsel, dus moeten wij er rekening mee houden dat wij een lange tijd van crisis krijgen. Of omgekeerd: we zitten in een periode van welvaart die niet te gronde kan gaan, want wat er eenmaal is, dat blijft bestaan. Als er een terugval is, dan is er geen sprake van een werkelijke crisis, maar alleen van een tijdelijk verkeerde interpretatie van de feiten. Als men zo gaat redeneren, zit men er altijd naast. Dat geldt ook in uw eigen leven.

De relatie die u heeft met uw medemensen is niet een vaste, een blijvende. Het is er één die voortdurend verandert. En al blijft die in wezen bestaan, dan zullen de uiting, de relaties die kunnen voorkomen en de uitwerking ervan elke dag weer anders kunnen zijn. Door u te realiseren dat

niets vast is in het gedrag van de medemens en dat niets vast is in uw gewoonten - ook al denkt u dat - kunt u iets van de begoocheling ontvluchten. U gaat begrijpen dat u in een wereld zit waarin zelfs vormen eigenlijk meer aangenomen waarden zijn dan feiten. En dan kunt u zich aanpassen aan voortdurende beïnvloedingen en werkingen en daarvan gebruikmaken.

Wie de wereld van begoocheling ziet, vraagt zich wel eens af hoe ze eigenlijk tot stand is gekomen. Waarom praten de mensen b.v. altijd over God als een soort koning? Het is de essentie van het leven. Toch benaderen we Hem als een mens. We humaniseren Hem. Maar op dezelfde manier vermensen wij ook het gedrag van een dier. "Ach, dat hondje van me. Je kunt echt zien hoe hij nadenkt!" Ja, hij denkt wel, maar hij denkt niet wat u denkt dat hij denkt. En dat is maar goed ook, want dan zou het geen hond zijn.

U moet niet proberen alles volgens menselijke maatstaven te meten. Een groot gedeelte van de illusiewereld waarin u leeft, komt tot stand omdat u onbewust aan alles menselijke kwaliteiten toekent. U neemt zelfs aan dat een vulkaan zich menselijk gedraagt; met andere woorden dat zij in haar uitbarstingen een zekere logica vertoont. Nu is dat meestal waar, maar niet altijd.

We nemen aan dat het weer een bepaalde reactie vertoont. En als wij ontdekken dat de weervoorspellingen niet goed uitkomen, dan zeggen we: Wij zijn nog niet ver genoeg met onze waarnemingen en gevolgtrekkingen. Wij realiseren ons niet dat zich ook in de atmosfeer zeer snelle en plotselinge veranderingen kunnen voordoen, die niet voorspelbaar zijn omdat ze niet logisch afleidbaar zijn.

Logica is erg belangrijk voor elke mens, dat weet ik wel. Maar logica is een systeem dat wordt gebruikt in een kosmos die niet systematisch, maar organisch reageert. En daarin zit de grote moeilijkheid.

Zelfs onze dromen en fantasieën zijn opgebouwd op grond van zaken, die wij veronderstellen of die wij verwerpen, zonder ons af te vragen wat ze betekenen. Een wijsgeer heeft een gezegd: "De gehele kenbare kosmos is slechts het symbool van een werkelijkheid, die zich daarin verbergt." Hij had gelijk. We zouden het moeten uitbreiden en zeggen: Het kenbare is het symbool van een aantal werkingen, die zich afspelen zonder dat wij in staat zijn die te constateren.

Conclusie.

Wij kunnen niet geheel aan de waan ontsnappen, maar wij kunnen de werking van de waan (de heerschappij van de illusie) over ons werkelijke wezen aanmerkelijk verminderen, indien wij een beetje rekening houden met die invloeden uit het onbekende. Wij behoeven ze niet te ontleden. We behoeven voorlopig ook niet te weten waar ze vandaan komen zolang wij empirisch vaststellen dat ze op ons en op onze omgeving inwerken. Dat is voor ons voldoende en daarmee moeten wij rekening houden. Terugkeer naar de werkelijkheid is alleen mogelijk indien je probeert de voortdurende wijziging van die invloeden na te gaan.

Als appendix aan dit alles zou ik uw aandacht willen richten op de tendensen, die wij voor de komende periode wel kunnen verwachten.

Zoals wij reeds hebben gezegd, hebben we nog een paar dagen voor de boeg waarin de conflictstof (onredelijkheid) overal aanwezig is. Maar wij hebben ook te maken - en dat is veel belangrijker - met een harmonietendens. De dissonant van deze tijd verdwijnt, daarnaast krijgen wij binnenkort een sterke wit-invloed, die van groot belang kan zijn in december tot ongeveer kerstmis. Daarom stel ik:

Er ontstaan volksinvloeden of volksbewegingen daar waar regeringen falen. In de meeste gevallen zal hier niet sprake zijn van een verzet tegen een gezag, maar van een aanvullen uit persoonlijk vermogen en middelen van een tekortschietend gezag. Dit zal in zeer vele landen ook t.a.v. rechtsposities plaatsvinden. Hierdoor zullen nieuwe waarden worden geschapen, vaak tegen de wil van de heersende machten en regeerders in.

Wij moeten verwachten dat in de komende 20 tot 30 dagen scherpe tegenstellingen zullen groeien in de relatie werknemer-werkgever, maar gelijktijdig zullen we zien dat tegen het einde van die periode een groot aantal gewone mensen zich tegen hun leiders gaan verzetten en dat zowel werknemers als werkgevers zich in onderling begrip a.h.w. loszeggen van datgene wat hun leiders menen te kunnen beslissen.

Op gelijke wijze zullen wij veranderingen zien in de situaties in het Midden-Oosten. Ik geloof, dat Israël een tamelijk prettige verrassing kan verwachten over ongeveer 40 dagen.

Ook in Libanon zijn veranderingen.

In Syrië zie ik na ongeveer 20 dagen ook een verandering van tendens, die waarschijnlijk gepaard gaat met een verandering van regering of althans van de richting waarin een regering denkt en handelt.

Ik voorzie in diezelfde periode ook wel ontwikkelingen in Portugal, in Spanje, zo goed als in Angola.

In Australië zullen zich een aantal opmerkelijke feiten afspelen, die u vermoedelijk pas te weten zult komen half januari, maar welke in die tijd weer uit conflicten zijn voortgekomen. Dat zal o.m. leiden tot een wat ongewone samenwerking tussen internationaal kapitaal (dus internationale ondernemingen), de regering zelf en een groot aantal burgers. Het zal waarschijnlijk te maken hebben met de ontwikkeling van het binnenland.

Waarom ik deze dingen naar voren breng? Om u duidelijk te maken hoe de invloeden de feiten a.h.w. van tevoren bestemmen. Maar er is niet bij gezegd - en dat moogt u niet vergeten! - dat deze veranderingen blijvend zijn. Het zijn verschijnselen die optreden, want de situatie blijft niet zo rustig. Er zullen in het begin van het volgende jaar weer allerlei roerigheden zijn, terwijl gelijktijdig de openlijke dissonanten, die de hele wereld zo'n beetje overspoelen, in die tijd worden gedempt. Waarom? Omdat er uit de zon en gelijktijdig uit het Melkwegstelsel een invloed optreedt, die rustgevend, dus dempend is.

De conflicten, veroorzaakt door de Heren der Stralen en de compensaties daarvan door de Heren van Kracht, blijven werkzaam. De totale compensatie zal bovendien waarschijnlijk nog gelegen zijn in een aantal nieuwe ontdekkingen of het betreden door de mensen der wetenschap van een nieuw theoretisch of praktisch terrein. Ik vermoed dat die periode van het komende jaar een mogelijkheid zal tonen om b.v. te werken met een andere vorm van atoomkracht. Ik geloof dat men met een nieuwe uitvinding komt, die ontstellend is voor degenen die op dit ogenblik alles in atoomreactoren hebben gestoken, omdat men tot een vorm van atoomfusie kan komen, ogelijk zelfs het begin van een soort protonenmotor ontwerpt. Dat gebeurt het komende jaar, want dat is weer een compenserende werking van elders.

Wij leven in een wereld waarin het totale evenwicht blijft bestaan. Dat is een kosmische wet. Maar gelijktijdig leven wij persoonlijk niet kosmisch evenwichtig in een wereld waarbij onze eigen evenwichtigheid en onze eigen neigingen voortdurend verschuiven. Begrip voor onze veranderlijkheid in de feitelijk evenwichtige kosmos en het besef van de onontkoombaarheid van bepaalde invloeden kunnen ertoe bijdragen dat een mens leert leven met invloeden uit het onbekende en dat hij, doordringend in het onbekende deel van zijn eigen "ik", beter zijn evenwichtige en de kosmische mogelijkheden beseft en komt tot een evenwichtige, op kosmische kracht gebaseerde werking waardoor de invloeden die hem stuwen van ondergeschikt belang zijn geworden.

:--:

ORLOG EN VREDE.

De wereld bestaat voor veel mensen uit oorlog en vrede. Dat is helemaal niet zo'n vergissing. Wij kennen het familieleven; en op de familie is de gemeenschap gebouwd. De gemeenschap is nationaal ontwikkeld. Dan vernietigt men al deze ontwikkelingen door een status van strijd, die wij oorlog kunnen noemen. Wie kijkt hoe het gaat in de wereld, ziet dat de mensen die dat allemaal zo logisch proberen te beslissen eigenlijk wel zeer knappe koppen zijn.

Ik herinner mij gelezen te hebben, dat een terugtrekkend leger zijn soldaten niet meer voorzag van sokken, dan konden ze op de terugtocht er niet "de sokken in zetten."

Ik heb ook gehoord dat een aantal hoge heren tijdens een diner hebben gesproken over het feit dat de oorlog, die zij voerden ten slotte beperkt moest worden. Zij hebben zich kennelijk nooit afgevraagd hoeveel doden er zijn gevallen in de tijd, die voor hen lag tussen de eerste geserveerde canapé's en de bombe napolitaine waarmee de feestmaaltijd, althans officieel, besloten werd. Daarna gingen ze echt aan het werk en schakelde men over op de vloeibare voeding. In die tijd besprak men dan alles waarvan de burger nooit hoort.

Waarom is er dan eigenlijk niet meer vrede op aarde, zou men zich kunnen afvragen. Dat is heel eenvoudig: als je tegen iemand zegt dat hem onrecht wordt aangedaan, dan vraagt hij zich niet af, of je gelijk hebt. Dat neemt hij maar al te graag aan. En heb je hem eenmaal overtuigd van het feit, dat hij onrecht ondergaat, dan is hij ook bereid te geloven dat je je daartegen moet verzetten. Dat verzet wordt dan uitgedrukt in een nieuwe vorm van familieleven, want plotseling is het geweer de bruid van de soldaat. Dan zien we automatisch de doden vallen en de productie- en winstcijfers van het bedrijfsleven stijgen.

Geestelijk gezien is er natuurlijk niet veel voor te zeggen. Maar zelfs hoge persoonlijkheden, die ik in mijn laatste periode na mijn overgang heb mogen interviewen, zijn niet van alle smetten vrij. Ook groten als Mozes dachten: Nou ja, zolang ik mijn zin krijg, kan ik er wel een paar aan opofferen. Want wij zijn allen geneigd offers te brengen, als wij ze maar niet zelf hoeven te betalen. En dat is eigenlijk de basis van oorlog en vrede.

De mensen begrijpen het niet zo goed. Er is een soort fatale kringloop, die zich ook in de maatschappij steeds weer kenbaar maakt. Ik mag u een voorbeeld geven:

Er is anarchie. In anarchie vervallen de samenhangen, dus is er een sterke man nodig. Daaruit ontstaat weer de dictatuur. Maar de dictatuur kan zich tegenover de anarchie alleen handhaven met terreur. Uit terreur ontstaat discipline. In discipline ontstaat begrip voor plichten en een zoeken naar rechten, zodat wij vanuit deze hele zaak gaan vechten op een bijna anarchistische wijze om liberaal te kunnen worden. Op het ogenblik, dat wij in een begrip van onze rechten en plichten tezamen een maatschappij hebben opgebouwd, zijn er mensen die ontdekken dat je meer rechten kunt krijgen naarmate je je minder aan je plichten gelegen laat liggen. Hierdoor ontstaat er in een maatschappij een aantal grote onrechtvaardigheden en onrechtmatigheden. Dit zal weer voeren tot een absoluut anarchisme, daar niemand bereid is een dergelijke situatie voortdurend te blijven handhaven.

Ik moet zeggen dat ik overigens ontzettend veel begrip heb voor de mensen, die proberen hun eigen rechten wat uit te breiden. Als ik ooit in mijn leven minister-president was geworden, zou ik mijzelf ook opslag hebben gegeven. Want niets is prettiger dan je eigen werknemer te zijn en gelijktijdig je salaris uit te betalen uit de kas van anderen. Maar zodra

je in een situatie komt waarin de rechten van hen, die een deel van hun plichten verloochenen worden aangetast, moet er iets gebeuren. De mensen zijn toch al woedend, dus vertel je hun dat hun onrecht wordt aangedaan. Je vertelt verder dat ze dat onrecht moeten wreken en je laat hen vechten tegen de buurman, dan laten ze jou met rust. Ondertussen ontstaat er als vanzelf een situatie die de mens niet kan overzien. Zodra die situatie intens genoeg is geworden, sluit je vrede. Dan is iedereen zo tevreden dat er vrede is, dat hij zich niet afvraagt wat zijn rechten zijn, omdat hij meent nu wat minder plichten te hebben.

Zo ontstaat er uit dat geheel weer een ontwikkeling, die op den duur kan leiden tot een te laat produceren van een oorlog. En als men daar te laat mee is, dan is het resultaat een revolutie. Een revolutie is op zich een terugkeer naar een toestand van anarchie. En anarchie resulteert, zoals gezegd, weer in een sterke man. De sterke man wordt dictator..... en zo draaien de molens verder.

Wie zo de samenleving overziet, realiseert zich eigenlijk niet dat ook hijzelf voortdurend in oorlog is met zijn medemensen. Ik heb een tante gehad, die zichzelf altijd als een grande dame beschouwde. Uiterlijk gedroeg ze zich als zodanig. Zij meende, dat zij zeer verdraagzaam was; een illusie, die zij niet wenste prijs te geven. Toch was zij met iedereen in staat van oorlog behalve met mijn oom. Die had ze in het begin verslagen en tot vazalstaat gemaakt. Deze tante had een werkelijke vete met haar buurvrouw. Die vete is heel gewoon ontstaan.

Tante had een keeshond -- een heel mooie. De buurvrouw aan de overkant schafte zich toen een barzoi aan. Die was mooier, groter en deftiger. Dat heeft tante haar nooit vergeven. Want zij wilde haar Kees niet kwijt, maar ze wilde eveneens haar chic en haar overwicht handhaven. Het resultaat was een reeks processen, want zo gaat dat tussen deftige mensen. Ik heb wel eens gedacht hoe gelukkig het is geweest voor die buurvrouw dat mijn tante een dame was. Want was zij opgegroeid in een andere omgeving, dan hadden zij elkaar voortdurend in de haren gevlogen. En ziekenfondsen bestonden toen nog niet en zeker ook geen vergoeding voor de aanschaf van haarstukjes.

U lacht een beetje om dit verhaal. Maar zoals wij werkelijk zijn, zijn wij ook steeds op voet van oorlog met anderen.

Vrede ontstaat bij ons meestal, indien wij te uitgeput zijn om nieuwe verwijten tegen anderen te bedenken. Dan moeten wij ons er ook niet over verbazen dat het in de maatschappij niet veel anders gaat! Als wij vrede willen hebben, dan zullen wij eerst vrede in onszelf moeten vinden. Maar vrede vinden in onszelf betekent onze liefste illusies opofferen en daarom verklaren wij steeds weer de oorlog.

Toch zeggen wij wel dat oorlog zo verschrikkelijk is. Maar het wonderlijke is: de grootste ontdekkingen vinden wij steeds weer in een oorlog. Zelfs vele grote kunstwerken (van Chopin maar ook van Tsjaikowsky) zijn voortgekomen uit strijd, niet uit vrede. Het schijnt, dat de mens voortdurend de gewelddadige reactie op de buitenwereld nodig heeft om zijn creatieve mogelijkheden in zich aan het werk te houden.

Nu kan ik daarover uit de aard der zaak nog lang doorpraten, want een dergelijk onderwerp is als een koe: je duwt er zo nu en dan wat in en op geregelde tijden kun je er ermee vol uithalen. Maar ik heb oorlog en vrede niet alleen om deze reden gekozen.

Ik meen, dat strijd -- van welke aard dan ook -- noodzakelijk is, omdat hij inhaerent is aan het menselijk wezen. Op het ogenblik, dat een mens een innerlijk verstoord evenwicht ervaart, heeft hij de keuze in zich met zichzelf te worstelen of dat naar buiten toe te doen. Naar buiten toe heb je het gevoel dat je een gemakkelijker tegenstander hebt.

Wij zijn voortdurend bezig de wereld te beschuldigen van onze eigen fouten. Wij zijn voortdurend bezig om, wanneer een invloed ons treft en stimuleert

leert in de wereld een bevestiging te zoeken van onze dromen. En als die niet komt, dan zeggen wij niet dat onze dromen nu misschien nog niet waar kunnen worden, maar wij zeggen dat de wereld heeft gefaald. Zo leef je als mens.

Een mens, die soms enigszins met zichzelf tevreden is, staat voor de grote moeilijkheid dat een ander dat van hem niet gelooft. Als je zegt: Ik ben tevreden met wat ik heb bereikt, dan zegt een ander, dat je lui bent. Als je zegt, dat je tevreden bent met de wereld zoals ze is, begint de ander alle misstanden op te sommen waaraan je wat zou moeten doen.

Ik heb de opdracht gekregen om over dit onderwerp zo goed het mij mogelijk is enkele regels op te stellen. Ik heb dat met enige terughoudendheid en aarzeling gedaan, want ik ken mijzelf en dat is over het algemeen een grote handicap, als je probeert een ander iets te leren.

Ik stel:

1. Oorlog is onze natuurlijke staat zolang wij niet in onszelf rust kunnen vinden en zo een innerlijke vrede beleven, die wij overdragen op onze contacten met alles wat er buiten ons is.
2. Vrede is een droom, die wij voortdurend dromen, omdat wij menen dat zij zal bevestigen wat wij als wens in ons dragen. Dit is praktisch nooit waar, daarom is voor menig een de vrede een grotere teleurstelling dan de oorlog.
3. Geweld betekent ook je krachten inspannen tot het uiterste. Alleen een mens, die wordt geconfronteerd met een bijna onmogelijke taak, bereikt zijn hoogste kunnen. Slechts hij, die zijn hoogste kunnen bereikt, krijgt vertrouwen in zijn innerlijke wereld en zal vandaaruit dan ook vrede kunnen vinden.

Misschien bent u het daar niet allen mee eens. Ik zou mij dat kunnen voorstellen. Toch is - gezien het onderwerp dat deze maal aan de orde was - duidelijk dat een mens, die spanningen ondergaat, deze in zichzelf kan verwerken, maar dan moet hij veranderen. Of hij kan deze spanningen naar buiten projecteren en dan verandert de wereld hem. Maar hij heeft dan het gevoel dat dit een noodlot is.

De strijd, die uw wereld beheerst is niets nieuws. Ik heb mij laten vertellen dat in de oertijd de mannen uittrokken met een grote knots om zo de vrouw hunner keuze buitenwesten te slaan. Deze werd vervolgens meegevoerd naar het hol. Het is begrijpelijk dat ze zo begonnen. Zij hadden geen ambtenaar van de burgerlijke stand om als voorgerecht te dienen. Ik heb mij laten vertellen dat vroeger reeds primitieve stammen oorlogen voerden om een jachtgebied waaruit het wild allang was weggetrokken.

De mens stelt een denkbeeld altijd boven de feiten. Als hij beïnvloed wordt door krachten uit de kosmos of als hij beïnvloed wordt zelfs door het denken van zijn omgeving en ook door bezielende geesten die in de nabijheid zijn, dan produceert hij de meest wonderlijke reacties. Ik kan zeggen, dat ik hier ook uit persoonlijke ervaring spreek.

Ik heb mij o.m. beziggehouden met het inspireren van pennevruchten. Het zijn mispels geworden, helaas. Maar dat kwam waarschijnlijk omdat ik zelf had gedroomd van geestelijke vruchten.

Wie de mens inspireert, brengt een proces op gang. Een kracht uit de kosmos die de mens bereikt, brengt een proces op gang. Het is soms net een opwindmanneltje, zo'n klein automaatje dat je met een sleuteltje langzaam op spanning brengt tot het trommelend of buiteland, naar gelang van zijn aard, verdergaat met dezelfde bewegingen, ook de bewegingen die je niet bedoeld hebt. Dit automatisme, dit voortgaan op een ontvangen impuls lijkt mij voor menige oorlog aansprakelijk te zijn: een gebrek aan besef voor werkelijke waarden en vooral een gebrek aan besef voor hetgeen men in beweging brengt. Want menig een heeft in zijn goed bedoelde pogingen om het recht te

doen zegevieren het onrecht aan een grandioze overwinning geholpen. Ik wil hier niet ingaan op de vraag, of dit ook in de nederlandse politiek stoelt op feiten, maar soms lijkt het mij toe dat men zich met de beste intenties bemoeiend met anderen in hen iets doet veranderen dat nooit meer teruggenomen kan worden. Onthoudt u dit:

Wij kunnen in een medemens alleen een verandering tot stand brengen. Wij kunnen nooit zeggen op welk ogenblik die verandering eindigt, zodat het eindresultaat van onze impulsen nooit volledig kenbaar of overzienbaar is.

Wij kunnen proberen een medemens vrede te geven. Maar indien hij reeds vrede heeft zonder dat wij dit beseffen, dan scheppen wij daardoor bij hem onrust. Het is beter om de medemens niet teveel te beïnvloeden. Laten wij een mens helpen om zichzelf te zijn en hen nooit opleggen wat voor ons harmonie of disharmonie of enigerlei andere uitvoering van onze eigen strijdigheden zou kunnen zijn.

Wanneer de kosmos ons beïnvloedt en wij ervaren deze beïnvloeding niet, dan ontstaat er in ons een proces dat wij niet kunnen terugdraaien of stopzetten, terwijl ook de kosmos door veranderende invloeden ons nimmer kan terugbrengen naar de oude toestand. Wie in zich bewust wil worden zal vrede sluiten met de veranderingen rond zich en gelijktijdig de oorlog verklaren aan al datgene wat hem onbewust wil beïnvloeden.

Zoek naar een ervaren van de krachten die op u inwerken, dan zult u innerlijk vrede hebben en zult u ook de schijn van geweld en strijd buiten u beter verwerken.

Hiermede heb ik getracht op mijn manier gestalte te geven aan de invloeden, die wij ondergaan. Die wij ondergaan niet alleen als iets prettigs of iets onaangenaams, maar vaak eerder als een duw in de rug waardoor wij soms uit de strijd raken en tot rust komen. Soms ook, zonder het te weten, midden in een gevecht terecht komen. Wij moeten weten wie en wat ons kan duwen, want dan kunnen wij ons gedrag en ons denken daarop afstemmen. En bewust geworden kennen wij dan niet meer oorlog of vrede, maar alleen een innerlijke werkelijkheid waardoor wij meester worden over de verschijnselen die buiten ons bestaan.

:--:~:

DE ZIN DER DINGEN.

Ja, hebben de dingen daar wel zin in? Men zegt dat zo gauw: de zin der dingen. Maar is het zoeken naar de zin der dingen niet de onzinnigheid van ons bestaan?

Al het zijnde heeft ongetwijfeld zijn bedoeling, anders zou Heer dat niet hebben geschapen, neem ik aan. Maar waarom willen wij dat nu allemaal weten? Kijk eens hoeveel de mens al heeft geleerd en hoeveel ellende reeds daaruit is voortgekomen? Neen, als je de zin der dingen zoekt, geloof ik dat je moet beginnen met te zeggen dat ze er zijn.

Wat er is, heeft betekenis voor mij. De wijze waarop ik leef met de dingen bepaalt de zin der dingen voor wat ik ben. En aangezien een mens gewoonlijk niet in de stof leeft zonder onvolkomenheden, die het hem

onmogelijk maken de kosmische zin der dingen te doorzien, lijkt het mij voor een mens beter om zich af te vragen: wat is de betekenis voor mij?

Dan is de zin der dingen voor een mens, dat hij daardoor verandert, dat hij zich daardoor kan uitdrukken, dat hij daardoor ondergaat. Hierin vindt hij dan de lering waardoor hij geestelijk mogelijk zoveel verder komt, dat hij eens zal begrijpen dat het vragen naar de zin der dingen onzin is, omdat de zin van het zijn alles omvat, ook de dingen, ook de Schepper. Kortom, al het kenbare en denkbare.

Ik zou u daarom de raad willen geven: Vraag niet teveel naar de zin der dingen. Vraag u slechts af hoe u kunt leven met wat er bestaat, zonder te verloochenen wat u in uzelf erkent als goed.

Ik heb altijd gemeend dat je moet leven met een wereld zoals zij is. Ik heb altijd medelijden gehad met de geheelonthouder, omdat hij niet wist waarvan hij zich onthield. Ik heb medelijden gehad met de vegetariër, omdat hij in een starre leer vaak vergat dat biekstuk heerlijk kan zijn. En ik heb tot mijzelf altijd gezegd: Als er wijzen in de wereld zijn, moeten er ook dwaazen zijn. Dat is de toestand waarin wij leven. Wanneer de één wijs is, is de ander dwaas en omgekeerd.

Laat mij dan niet vragen naar de zin der dingen, maar zorgen dat ik wijs genoeg ben om te zorgen dat andere wijzen mijn dwaasheid niet bemerken. Mogelijk vind ik dan eens een wijsheid waardoor ik de moed heb zo dwaas te zijn dat ik de werkelijkheid ervaar, die buiten mij bestaat en niet alleen de illusie die in mij leeft.

Ik hoop, dat u met deze overpeinzing genoeg wilt nemen. Een bespiegelende figuur ben ik vaak geweest, maar het openlijk mediteren ligt mij niet zozeer. Slechts het openlijk belijden van wat ik ervaar was mij eigen en daaraan ben ik nog steeds enigszins gebonden.

:--: